

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прев 1081/2022
13.07.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници по тужби тужиоца АА предузетника Самостална трговинска занатска радња „ББ“, ..., чији је пуномоћник Ана Ђорић, адвокат у ..., против тужене ProCredit Bank АД Београд, ради утврђења и исплате стеченог без основа, вредност предмета спора 10.000,00 динара, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда 12Пж 480/21 од 18.03.2022. године, у седници већа одржаној дана 13. јула 2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Привредног апелационог суда 12Пж 480/21 од 18.03.2022. године.

Образложење

Пресудом Привредног апелационог суда 12Пж 480/21 од 18.03.2022. године преиначена је пресуда Привредног суда у Београду 26П 3608/2020 од 24.11.2020. године (исправљена решењем истог суда од 25.12.2020. године), тако што је одбијен тужбени захтев тужиоца да се утврди да је ништав део члана 1. Уговора о кредиту број ... закљученог између тужиоца и тужене којим је одређено да се корисник кредита обавезује да плати банци 1% од износа одобреног кредита на име трошкова кредита, одбијен је захтев да се обавезе тужена да тужиоцу исплати износ од 35.499,36 динара са законском затезном каматом почев од 22.09.2014. године до исплате, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове првостепеног поступка и обавезан је тужилац да туженој надокнади трошкове другостепеног поступка у износу од 7.800,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио благовремену ревизију.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11... 18/20) и нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Према одредби члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку ревизија је недозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. ст. 1. и 3), осим под условима из члана 404. овог Закона.

Одредбом члана 487. став 1. ЗПП је прописано да су у поступку у привредним споровима, спорови мале вредности су спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност од 30.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Одредбом члана 480. став 2. ЗПП је предвиђено да се у поступку у привредним споровима сходно примењују остале одредбе овог закона. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП је прописано да против другостепене одлуке у споровима мале вредности није дозвољена ревизија.

Наведени спор, инициран тужбом од 30.07.2020. године, има карактер привредног спора, у смислу члана 480. Закона о парничном поступку. Вредност предмета спора износи 10.000,00 динара. Како вредност предмета спора у овом парничном поступку очигледно не прелази износ од 30.000,00 евра, следи да предметни спор има карактер парнице у спору мале вредности.

У овој врсти спора, ревизија није дозвољена, на шта експлицитно упућује претходно цитирана одредба закона.

При том, законом прописана недозвољеност овог ванредног правног лека у овој врсти спора, искључује примену општег правила из члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, према коме је ревизија увек дозвољена ако је другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака.

Како је другостепена одлука донета у парници о спору мале вредности у којој изјављивање овог правног лека није дозвољено, а тужилац се не позива на члан 404. истог закона, нити ревизијским наводима предлаже да се о изјављеној ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној, то је ревизијски суд применом члана 413. ЗПП одлучио као у изреци ове одлуке, тако што је одбацио ревизију тужиоца, као недозвољену.

**Председник већа-судија
Бранко Станић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић